

РЕШЕНИЕ

№ 22409

гр. София, 05.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 29.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **7202** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс вр. чл. 30а, ал. 3 от Закон за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия.

Образувано е по жалба на В. Ч. Н., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника му -адв. Т. Т. – САК срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 1/25.06.2024 г. на началника на Група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ - СДВР, с която на основание чл. 41, т. 1 от ЗООРПСМ вр. чл.30, ал.1, т.1, предл.2 вр. с чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година.

С жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед за налагане на ПАМ, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването ѝ, както и противоречие с материалния закон. В тази връзка, на първо място се твърди липса на компетентност на органа, който е издал заповедта. На следващо място, в жалбата се излагат аргументи за допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН, с които се констатирало извършено нарушение по чл.21, т.4 от ЗООРПСМ. Като такива се сочат съставяне на АУАН при липса на свидетели, присъствали при извършване или при установяване на нарушението. В съставения АУАН бил посочен само един свидетел, като нямало отбелязване дали същият е очевиден, присъствал при установяване на нарушението или при съставяне на акта.

По –нататък се излагат аргументи, че извършването на процесното нарушение не било доказано по несъмнен начин, както от обективна така и от субективна страна. В случая не била налице противообществена проява – спортно хулиганство, изразяваща се в нахлуване на спортния терен по време на провеждане на футболната среща между отборите на П. „Л.“ и П. „Черно море“ на 12.05.2024 г.

По изложените съображения се отправя молба към съда да отмени атакуваната заповед.

В проведено по делото открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Същият се представлява от адв.Т., който поддържа жалбата и изложените в нея аргументи, като отправя молба към съда да постанови решение, с което да отменени оспорваната ЗПАМ, като незаконосъобразна.

Ответникът – Началник на Група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ - СДВР, се представлява от юрк. С., който в дадения ход по същество на делото изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения в тази насока развива в представени писмени бележки. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 12.05.2024 г. на стадион „Виваком Арена – Г. А.“ в [населено място] се провела футболна среща между отборите на П. „Л.“ и П. „Черно море“ – [населено място] с начален час 19:30 часа. Непосредствено преди началото на футболната среща около дванадесет привърженици на П. „Л.“ нахлули на спортния терен, като се позиционирали пред вратата от страната на сектор Б“, след което разпънали транспарант с надпис: „С. –вън“.

С протокол по чл. 29, ал. 2 от ЗООРПСМ от 13.05.2024 г. от страна на служител при СДВР - С. са предадени доказателствени средства – оптичен носител, съдържащ записите от камерите към системата за видеонаблюдение на футболната среща.

С протокол за писмено показание на свидетел по ЗООРПСМ от 20.05.2024 г. е разпитана свидетелката Т. И. П. – Ш., която в качеството си на служител в 03 група „ХЕ“ към сектор „ММ“ – СДВР е присъствала на спортното мероприятие, като се е намирала в залата за видеонаблюдение на стадиона, разположена в сектор „А“, и е станала очевидец на събитията, описани в докладна записка относно извършена проверка по преписка рег. № 513р-51145/17.05.2024 г. по описа на СДВР. В показанията си св. Ш. посочва, че преди започването на футболната среща, група от около 12 /дванадесет/ фена на П. „Л.“ нахлули на спортния терен, като се позиционирали пред вратата от страната на сектор „Б“ и разпънали транспарант с надпис „С. - вън“. След намесата и проведен разговор с охранителната фирма отговорна за охраната на спортното мероприятие, същите напуснали спортния терен и се насочили към сектор „Б“, в който се настанили. Едно от заснетите лица било от мъжки пол на видима възраст 45-50 години, високо около 180 - 190 см., с къса прошарена коса, овално лице, с очила, прошарена брада, нормално телосложение, облечено в тъмно синьо яке, сини дънки, тъмно кафяви обувки с бяла подметка, като се е позиционирало в най- дясната страна зад транспаранта. Впоследствие е проследено с камера от системата за видеонаблюдение, като копие от записа е записан на оптичен носител и е приложен към преписката.

Въз основа на тези данни е извършена проверка с цел установяване самоличността на

заснетото лице. Същото е установено като В. Н. Ч. с постоянен адрес: [населено място], [улица], № 187, ет.2, ап.3.

От справка за извършена проверка в Единен автоматизиран регистър АИС „Спортни хулигани“ към НИЦССМ – МВР относно В. Н. Ч. от 20.05.2024 г. е видно, че лицето не е установявано като извършител на противообществени прояви по ЗООРПСМ.

С постановление от 17.05.2024 г. на инспектор Т.Ш. е допуснато да се извърши експертна справка, със задача: дали на предоставеният оптичен носител, съдържащ видео материал, заснет на 12.05.2024 г. по време на футболната среща между отборите на П. „Л.“ - [населено място] и П. „Черно море“ - [населено място], на файл с име „PTZ S. V_ 20240512193013“, е заснето лице от мъжки пол, облечено в тъмно синьо яке, сини дънки, тъмно кафяви обувки с бяла подметка, което се е позиционирало в най-дясната страна зад транспаранта. Лицето е проследено с камера от системата за видеонаблюдение, като копие от записа на проследяването е записано на оптичен носител и приложено към преписката, и дали това е В. Н. Ч. с ЕГН [ЕГН].

Изготвена е била експертна справка № 37-Ф/20.05.2024 г., от съдържанието на която се установява, че в качеството на сравнителен материал е предоставена фотоснимка от справка АИС- БДС на В. Н. Ч. с ЕГН [ЕГН]. След преглед на предоставения видеозапис са били установени кадри с изображения на лице 1, които са послужили за фото-съпоставително изследване. След извършване на фото-съпоставителното изследване е установено, че на представения за изследване запис е заснето лицето В. Н. Ч. с ЕГН [ЕГН].

Административното производство е приключило с издаването на Заповед за налагане на ПАМ № 1 от 25.06.2024 г. на началника на група „Териториална полиция“- П. при 05 РУ -СДВР, с която на основание чл.30, ал.1, т.1, пр.2 ЗООРПСМ е била наложена на В. Ч. Н. принудителна административна мярка- „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от 1 /една/ година. Заповедта е връчена лично срещу подпис на оспорващия на 25.06.2024 г.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства. Представени са и Заповед № 229з-466/26.03.2024 г. на Началник на 05 РУ-СДВР, както и удостоверение № 513р-79302/06.08.2024 г. на началник 03 сектор към отдел „Човешки ресурси“- СДВР.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в 3-дневния срок по чл. 30а, ал. 3 от ЗООРПСМ, от процесуално легитимирано лице и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, с оглед на което същата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл.30, ал.1, т.1 ЗООРПСМ- старши инспектор М. В. В.- началник група „Териториална полиция“- П. в 05 РУ на СДВР, който е бил надлежно оправомощен да налага принудителни административни мерки /видно от приложената към материалите на делото Заповед № 229з-466/26.03.2024 г. –л.51-52/, поради което и направеното възражение в жалбата в тази насока, съдът намира за неоснователно.

Заповедта е издадена и в предвидения срок от 24 часа от съставяне на акт за установяване на административно нарушение по чл. 21, ал. 4 от ЗООРПСМ, в предписаната от закона писмена форма, като са изложени мотиви, съдържащи фактически и правни основания за налагане на ПАМ, поради което настоящият

съдебен състав намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на атакуваната заповед. Неоснователни са доводите в жалбата за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на производството по смисъла на чл.40, ал.3 и чл.42, т.7 и чл.6 от ЗАНН. Това е така, защото издаването на процесната заповед не се подчинява на правилата на ЗАНН, а на АПК, тъй като по своята правна природа представлява индивидуален административен акт. Налагането на ПАМ е вид административна принуда без санкционни последици, за разлика от наказателното постановление /НП/, с което се налага санкция за извършено административно нарушение. В съдебната практика е възприето, че административнонаказателната отговорност за виновно неизпълнение на административноправни задължения е независима и самостоятелна от административната принуда като вид държавна принуда. Разграничени са правомощията на полицейските органи - налагане на наказание „глоба“ с издаване на НП и прилагане на ПАМ- „забрана за посещения на спортни мероприятия в страната и чужбина“. Затова и всички наведени аргументи от оспорващия за допуснати нарушения на ЗАНН не следва да бъдат разглеждани и обсъждани в настоящото производство, а са относими към законосъобразността на съставения АУАН, респективно на евентуално издадено срещу В. Н. наказателно постановление.

Съдът намира, че спорът между страните по делото се свежда до правилното приложение на материалния закон- чл.146, т.4 от АПК. В атакуваната заповед е прието, че жалбоподателят В. Ч. Н. е извършил противообществена проява (спортно хулиганство), изразяваща се в нахлуване на спортния терен, преди началото на футболната среща между отборите на П. „Л.“ и П. „Черно море“ - В., състояла се на 12.05.2024 г. на стадион „Виваком Арена- Г. А.“ с начален час 19:30 часа.

Видно от текста на заповедта, деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ. Съгласно посочената разпоредба „противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се във... нахлуване на спортния терен“. В обжалваната заповед точно и ясно е посочена нарушената разпоредба, както и обстоятелствата, които обуславят налагането на конкретната принудителна административна мярка. Относимите факти се установяват от докладните записки на полицейските служители, веществените доказателства по чл.29, ал.1 ЗООРПСМ /видеозапис/, както и от изготвената експертна справка, посредством която е доказана самоличността на жалбоподателя. Доказателства за опровергаване изложените обстоятелства не са ангажирани. Не се навеждат други фактически твърдения за случилото се събитие, които да се удостоверят по надлежен ред с допустими и относими доказателствени средства.

Оспорената по делото ПАМ е приложена по отношение на жалбоподателя В. Н. за минимално предвидения в чл.25, ал.1 ЗООРПСМ срок. Съдът намира, че налагането на „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година е оправдано с оглед наличието по административната преписка на справка, извършена в единния автоматизиран регистър АИС "Спортни хулигани" към НИЦССМ-МВР, видно от която за В. Н. няма данни да е установяван като извършител на противообществени прояви по ЗООРПСМ преди настоящия случай.

Наложената ПАМ отговаря и на визираните в закона цели, а именно - опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия; предотвратяване, преустановяване, разкриване и наказване на противообществени прояви. Така установеното от обективна страна нарушение съответства на правната норма на чл.21, т.4 ЗООРПСМ. Ето защо, атакуваната заповед е издадена в съответствие с материалния закон, доколкото по делото беше установено по несъмнен начин извършването на вмененото деяние от В. Ч. Н., изразяващо се в нахлуване на спортния терен и заставането му пред вратарската врата от страната на сектор „Б“ на стадион „Виваком Арена- Г. А.“.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, следва да бъде оставена в сила.

При този изход на правния спор основателно се явява искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски, поради което и същото следва да бъде уважено. Ето защо, и на основание чл. 143, ал.3 от АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, както и предвид фактическата и правна сложност на делото, размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да се определи на 100.00 /сто/ лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд -София град, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Ч. Н. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 1/25.06.2024 г. на началника на Група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ – СДВР.

ОСЪЖДА В. Ч. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева, юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл. 137 от АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: